

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XVIII	Warszawa, dnia 1 grudnia 1945 r.	Nr 5

TREŚĆ:

Str.

Do Pracowników Państwowego Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon 52

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Poz. 38. Dekret z dnia 29 września 1945 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych 52

Poz. 39. Dekret z dnia 29 września 1945 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych . . 53

Poz. 40. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 października 1945 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych 54

Poz. 41. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 27 października 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe 54

ZARZĄDZENIA:

Poz. 42. Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1945 r. o przeniesieniu siedziby Głównej Składnicy Materiałów Teletechnicznych z Łodzi do Warszawy . . . 59

Poz. 43. Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 8 listopada 1945 r. o zmianie niektórych postanowień przepisów gospodarczych, wydanych jako tom 3 działu administracyjnego (A. 3. — Dz. U. M. P. i T. Nr 16, poz. 21 z 1939 r.) 60

Poz. 44. Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 listopada 1945 r. o wznowieniu czynności obrotu oszczędnościowego P. K. O. w urzędach i agencjach p.-t. 60

Poz. 45. Zmiana instrukcji o obrocie czekowym dla urzędów i agencyj p.-t. jako zbiornic P. K. O. 60

Poz. 46. Wymiana korespondencji z osobami wywiezionymi do Niemiec, przebywającymi w brytyjskiej strefie okupacyjnej 61

OKÓLNIKI:

Międzynarodowe kupony na odpowiedź 61

Uruchomienie nowych Oddziałów P. K. O. 61

Adresowanie przesyłek listowych do Z. S. R. R. 62

KOMUNIKATY:

Nalepki „Na pomoc dziecku" 62

Zmiany w Konwencji Światowego Związku Pocztowego (Kair 1934). Nowe wydanie ordynacji pocztowej. Legitymacje unieważnione 62

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Miesięcznik „L'Union Postale" 64

Do

Pracowników Państwowego Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon"

W dniu 1 grudnia 1945 r. upłynął rok od daty utworzenia samodzielnego resortu poczt i telegrafów. Był to rok ciężkiej pracy nad odbudową niemal od podstaw poczty i telekomunikacji w odrodzonej Polsce.

Po zbilansowaniu wyników pracy należy stwierdzić, że osiągnięcia są bardzo poważne.

W tak krótkim okresie czasu została zorganizowana sieć placówek pocztowo-telekomunikacyjnych, obejmująca swym zasięgiem terytorium całego Państwa; 3.307 uruchomionych placówek spełnia w chwili obecnej prawie wszystkie rodzaje usług w zakresie przedwojennym.

Zniszczone przez okupanta, niejednokrotnie w 100%, urządzenia liniowe i stacyjne zdołano doprowadzić do takiego stanu, że można było już uruchomić najważniejsze połączenia telegraficzne i telefoniczne.

W wyniku odbudowy poczty i telekomunikacji, dokonanej olbrzymim wysiłkiem i trudem ogółu pracowników przedsiębiorstwa w warunkach wymagających ofiarności i poświęcenia — zdołaliśmy zaspokoić najpilniejsze potrzeby Państwa i społeczeństwa w dziedzinie łączności pocztowo-telekomunikacyjnej. Świadczą o tym poniżej podane cyfry:

W ciągu ubiegłego roku poczta przyjęła, przewiozła i doręczyła około:

128.500.000 zwykłych przesyłek pocztowych,
8.350.000 przesyłek poleconych,
29.500.000 czasopism,
175.000 listów wartościowych,
530.000 paczek.

Ruch telegraficzny i telefoniczny wyraża się liczbą około 1.500.000 nadanych telegramów, 7.700.000 przeprowadzonych rozmów telefonicznych międzymiastowych oraz 73.000.000 rozmów telefonicznych miejscowych.

Rezultaty powyższe świadczą o tym, że wezwanie moje skierowane w początkach bieżącego roku (Dz. U. M. P. i T. Nr 1 z 1945 r.) do ogółu pracowników przedsiębiorstwa zostało należycie zrozumiane i wypełnione.

Pracownicy służby pocztowo-telekomunikacyjnej świadomi szczytnych obowiązków, jakie na nich nakłada Ojczyzna, stanęli na wysokości zadania pionierów na swym odcinku pracy. Temu też należy przypisać, że dziś rola tych pracowników jest przez społeczeństwo należycie docenioną.

W uznaniu dobrze spełnianego obowiązku ze swej strony nie szczędziłem wysiłku i starań w kierunku poprawy bytu pracowników przedsiębiorstwa i zapewnienia im możliwie najlepszych warunków egzystencji.

Zamykając to krótkie omówienie naszej wspólnej, a tak owocnej pracy za rok ubiegły — składam podziękowanie rzeszy pracowników pocztowo-telekomunikacyjnych za włożony trud w dzieło Odbudowy Państwowego Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Dokonano wielkiego dzieła, ale na tym nie można poprzestać.

Należy zwiększyć wysiłki, a mianowicie — inicjatywę po stronie kierownictwa, a wydajność pracy w służbie wykonawczej, aby dotychczasowe osiągnięcia uwielokrotnić i utrzymać w dalszym ciągu przodujące miejsce w wyścigu pracy przy odbudowie demokratycznej Polski.

Warszawa, dnia 1 grudnia 1945 r.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów
(—) inż. T. Kapeliński.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Poz. 38.

DEKRET

z dnia 29 września 1945 r.

o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych*).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Do zaopatrzeń emerytalnych (uposażeń emerytalnych, pensyj wdowich i pensyj sierocych), wypłacanych na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160), zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 521) i ustawą z dnia 12 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 125), ustanawia się dodatek przejściowy, który będzie wypłacany do czasu unormowania stosunków gospodarczych według niżej podanej tabeli:

Miesięczna wysokość zaopatrzenia emerytalnego	Wysokść dodatku przejściowego
do 100 zł	250 zł
ponad 100 zł — 210 zł	300 zł
„ 210 zł — 450 zł	350 zł
„ 450 zł — 700 zł	400 zł
„ 700 zł — ... zł	450 zł

*) (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr. 43, poz. 239).

Art. 2. Łączna kwota pensji wdowiej i pensji sierocych wraz z dodatkiem przejściowym, ani też łączna kwota pensji sierocych wraz z dodatkiem przejściowym nie może przekraczać kwoty uposażenia emerytalnego z dodatkiem przejściowym, które otrzymywał albo które otrzymałby zmarły funkcjonariusz państwowy względnie zawodowy wojskowy.

Art. 3. Przepisy art. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych oraz o wyjątkowym zaopatrzeniu nie opartym na innych tytułach prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 Nr 2, poz. 12 i Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 17, poz. 122)

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim Ministrom.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 września 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Jan Stańczyk

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

Minister Poczt i Telegrafów:
Tadeusz Kapeliński

w/z Minister Kultury i Sztuki:
L. Kruczkowski

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

Minister Lasów:
Stanisław Tkaczow

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski

Poz. 39

DEKRET

z dnia 29 września 1945 r.

o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych*).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydent Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 521) oraz ustawą z dnia 12 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 125) w art. 67 po ustępie trzecim dodaje się dwa nowe ustępy jako ustępy czwarty i piąty:

„Prawo do tymczasowego zaopatrzenia emerytalnego, przewidziane w ust. 1, służy również żonom i dzieciom emerytowanych funkcjonariuszów państwowych i emerytowanych zawodowych wojskowych, którzy zaginęli w czasie wojny.

Minister Skarbu bądź upoważniona przez niego władza skarbowa może przyznać tymczasowe zaopatrzenie emerytalne, przewidziane w ust. 1, żonie i dzieciom emerytowanego funkcjonariusza państwowego lub emerytowanego zawodowego

*) Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 44, poz. 248).

wojskowego, który zaginął w warunkach nieobjętych ustępem poprzedzającym".

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezydentowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

w/z. Prezes Rady Ministrów:
Władysław Gomułka

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Poz. 40

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych *).

Na podstawie art. 109 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 79 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 513) dodaje się dwa nowe ustępy (5) i (6) o brzmieniu następującym:

„(5). Gdy w następstwie wypadków, spowodowanych wojną, wymienione w punktach a) i b) ustępu (1) niniejszego paragrafu metryki nie mogą być do podania dołączone, metryka śmierci męża (ojca), metryki ślubu i metryki urodzeń dzieci mogą być zastąpione dowodem z przesłuchania dwóch świadków, przeprowadzonym w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341)".

„(6). Jeżeli śmierć męża (ojca) została stwierdzona zeznaniami dwóch świadków, może być przyznana tymczasowa pensja wdowia lub sierocą w wysokości, przypadającej według ustawy. Wypłata tymczasowej pensji wdowiej lub sierocej zostanie wstrzymana, o ile w ciągu dwóch i pół lat od przyznania pensji nie będzie złożone urzędowe stwierdzenie śmierci męża (ojca) lub orzeczenie sądowe uznające męża (ojca) za zmarłego".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Poz. 41

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 27 października 1945 r.

o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na zasadzie § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 26) zarządza się co następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

1. Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia w kraju i poza granicami kraju pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

2. Podróżą służbową (komisją) jest wyjazd służbowy pracownika w celu wykonania poza zwykłym miejscem służbowym czynności służbowych z ramienia władzy, zarządzającej wykonanie tych czynności.

3. Delegacja ma miejsce wówczas, gdy pracownik zostanie powołany do czasowego pełnienia

*) (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 46, poz. 261).

obowiązków służbowych w innym miejscu służbowym w ramach obowiązującej tam służby.

4. Należności, przewidziane zarządzeniem niniejszym, nie służą pracownikom, pobierającym dodatki służbowe za pracę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty, nie przysługują one również pracownikom, pełniącym służbę w wyznaczonych im okręgach w charakterze listonoszy wiejskich.

§ 2.

Pracownikom w razie podróży służbowej (komisji lub delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym należą się:
1. diety,
2. zwrot kosztów przejazdu.

§ 3.

W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe pracownikom należą się:
1. diety dla nich i członków rodziny;
2. zwrot kosztów ich przejazdu i członków rodziny;
4. ryczałt za przeniesienie;
4. zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 4.

Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w art. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 88) w brzmieniu dekretu z dnia 24 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 137) tj. pozostających na utrzymaniu pracownika — żonę i dzieci (ślubne, nieślubne, adoptowane i pasierbowie) w wieku do 14 lat, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej, do czasu ukończenia szkół.

Przez uposażenie miesięczne rozumie się wszystkie kwoty wypłacane za dany miesiąc z tytułu uposażenia służbowego bez potrąceń.

§ 6.

1. Praktykantom przeniesionym na inne miejsce służbowe celem odbycia dalszej praktyki służy jedynie zwrot kosztów podróży i diety wyłącznie za czas przejazdu.

2. Pracownicy powołani na kursy, znajdujące się poza siedzibą ich miejsca służbowego, otrzymują zwrot kosztów przejazdu oraz diety za czas przejazdu i za pierwszy tydzień pobytu w miejscowości, będącej siedzibą kursu.

3. Pracownikom udającym się po raz pierwszy na egzamin do miejscowości poza siedzibą ich pobytu służbowego, służą należności, jak przy podróżach służbowych.

§ 7.

Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, stosuje się przepisy o delegacji.

§ 8.

W razie przeniesienia pracownika do miejscowości, do której był uprzednio delegowany, służy mu oprócz należności z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której miał stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety za czas przejazdu, o ile przejazd ten jest konieczny celem uregulowania spraw, wynikających wskutek przeniesienia.

§ 9.

Delegacja może trwać najwyżej pół roku. Przedłużenie delegacji ponad ten okres może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych ważnymi względami służbowymi za zgodą Ministra Poczt i Telegrafów.

DZIAŁ II.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia w kraju.

Rozdział 1.

Diety.

§ 10.

W razie podróży służbowej do miejscowości położonej poza zwykłym miejscem służbowym pracownika, diety należą się za cały czas trwania tej podróży.

§ 11.

W razie delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym miejscem służbowym pracownika, diety należą się za czas przejazdu i pozostawania w delegacji.

§ 12.

1. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe należą się diety dla przeniesionego i dla członków rodziny na czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tymże miejscu.

2. Diety dla członków rodziny wynoszą 75% diet, służących przeniesionemu.

§ 13.

Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia.

§ 14.

1. Jeżeli w czasie podróży służbowej lub delegacji pracownik zachoruje, diety należą się również przez czas choroby. Chorobę należy udowodnić świadectwem lekarskim.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli pracownik został umieszczony w szpitalu na koszt Skarbu Państwa.

§ 15.

Za czas urlopu diety nie należą się.

§ 16.

1. Diety wynoszą dziennie:
1) dla pracowników pobierających uposażenie według 1 do 5 grupy — 225 zł;
2) dla pracowników pobierających uposażenie według 6 do 11 grupy i praktykantów — 200 zł.

2. Jeżeli pracownik otrzymuje dodatek wyrównawczy, określony w art. 4 dekretu Polskiego Ko-

mitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszeregowaniu pracowników (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 89), należą mu się diety według odpowiedniej wyższej grupy uposażenia.

§ 17.

1. Diety zmniejsza się:
o 35% — jeżeli pracownik korzysta w czasie podróży służbowej lub delegacji z wyżywienia w stołówce przeznaczonej dla pracowników,
o 15% — jeżeli pracownik otrzymuje w tym czasie bezpłatne mieszkanie służbowe.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podróż służbowa trwała nie dłużej niż 5 dni.

§ 18.

1. Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tego miejsca.

2. Jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu: ponad 6—12 godzin połowa diety, ponad 12 do 18 godzin — 75% diety, a ponad 18 godzin — cała dieta.

3. Jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej niż 24 godziny, należy się za okres czasu: ponad 6 do 12 godzin — połowa diety, ponad 12 do 18 godzin — 75% diety, a ponad 18 godzin — cała dieta.

§ 19.

1. Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym rozkład jazdy (np. kolej, samoloty), początek przejazdu liczy się od ustalonego w rozkładzie jazdy czasu odjazdu. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym rozkładu jazdy, początek przejazdu liczy się od chwili ruszenia z miejsca.

2. Opóźnienie przyjazdu środka lokomocji, mającego rozkład jazdy, bierze się w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż godzinę.

§ 20.

W razie awansu pracownika należą mu się wyższe diety od dnia, od którego służy mu prawo do wyższego uposażenia.

§ 21.

1. W przypadku delegacji wypłaca się całe diety przez pierwsze 2 tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji, przez następne 6 tygodni — diety zmniejszone o 30%, a po upływie tego czasu — zmniejszone o 40%.

2. W razie odbywania podróży służbowych w ciągu pierwszych 2 tygodni delegacji, nie wlicza się do tego okresu dni przebytych w podróży.

§ 22.

Jeżeli w czasie delegacji pracownik odbywa podróż służbową, trwającą ponad 6 godzin do miejscowości położonej poza miejscem delegacji, uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji, do wysokości całej diety, o ile diety te wypłacane są stosownie do § 21 w wymiarze zmniejszonym.

§ 23.

W razie podróży służbowej z miejsca delegacji do zwykłego miejsca służbowego diety nie służą za czas trwania pobytu w zwykłym miejscu służbowym.

Rozdział 2.

Zwrot kosztów przejazdu.

§ 24.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją, samolotem, samochodami, statkiem oraz koszty przejazdu innymi środkami lokomocji, koszty przewozu bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca (stacji, przystani) i z dworca (stacji, przystani).

§ 25.

Przy przejazdach należy posługiwać się najtańszym środkiem lokomocji. Użycie droższego środka lokomocji dozwolone jest w przypadkach nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę lub jeżeli spowoduje to oszczędność na dietach w rozmiarach, przewyższających koszt użycia droższego środka lokomocji.

§ 26.

1. Pracownikowi, który użył droższego środka komunikacji, o ile nie był do tego uprawniony, zwraca się koszty przejazdu tylko w wysokości należnej na podstawie rozporządzenia niniejszego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku przejazdu klasą, do użycia której pracownik nie był uprawniony.

§ 27.

W razie przeniesienia pracownika do innej miejscowości członkom jego rodziny służy prawo użycia takiego samego środka komunikacji i w tej samej klasie, co przeniesionemu.

§ 28.

1. Przy przejazdach koleją, samolotem, samochodem, statkiem lub innymi środkami lokomocji zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów.

2. Osoby, korzystające z ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez państwo środkami komunikacji, otrzymują tylko zwrot ceny ulgowej.

§ 29.

1. Prawo przejazdu II klasą pociągu służy pracownikom, pobierającym uposażenie według grup 1—6 włącznie.

2. Prawo przejazdu III klasą pociągu służy pracownikom nie wymienionym w ust. 1. Jeżeli jednak przejazd pociągiem ma trwać dłużej niż 16 godzin lub odbywa się między 21 a 6 godziną i trwa dłużej niż 6 godzin, władza zarządzająca podróż służbową może zezwolić na korzystanie z przejazdu II klasą.

§ 30.

1. Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągiem osobowym. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pospiesznym następuje tylko wtedy, gdy władza zarządzająca podróż służbową zezwoli na przejazd takim pociągiem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zwrotu ceny miejscówki.

3. Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pospiesznym, w którym nie ma II klasy, pracownik mający prawo do zwrotu kosztów przejazdu tylko III klasą, otrzymuje zwrot ceny biletu klasy II.

§ 31.

Zwrot kosztów przejazdu samolotem następuje w przypadkach, w których władza zarządzająca podróż służbową ze względu na ważność i nagłość sprawy zezwoli na użycie tego środka komunikacji.

§ 32.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy tym pracownikom, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy — tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

§ 33.

1. Wyjazdy z miejsca czasowego pobytu służbowego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, gdy w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości zarząd gminny (zarząd miejski).

2. Organy inspekcyjne mogą jednak w czasie swych podróży służbowych po zakończeniu czynności w jednej miejscowości zatrzymywać się na noclegi w miejscowościach, położonych po drodze do następnej miejscowości, przewidzianej w programie podróży inspekcyjnej.

§ 34.

1. Przy przejazdach kołowych, dokonanych także i własnym środkiem lokomocji, zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni lub samochodu, ceny podane w taryfie. W innych miejscowościach zwraca się koszty przejazdu według cen odpowiadających miejscowym stosunkom.

2. Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczyć jedną podwodę lub samochód osobowy na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości bagażu podróżnego, aktów i instrumentów lub narzędzi wolno zaliczyć jedną podwodę lub samochód na 2 osoby, w wyjątkowych wypadkach — na 1 osobę.

§ 35.

Jeżeli drogę odbyto w całości lub częściowo pieszo, przyznaje się kwotę 5 zł na każdy kilometr.

§ 36.

1. Zwraca się koszty przewozu koleją, samochodem, statkiem lub innym środkiem komunikacji, z wyłączeniem samolotu, osobistego bagażu podróżnego o wadze:

1) do 30 kg — przy podróżach służbowych (komisjach) trwających dłużej niż 14 dni;

2) do 60 kg przy podróżach służbowych oraz delegacjach trwających dłużej niż 30 dni.

2. Jeżeli do spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak: narzędzi, instrumentów i miar, zwraca się wszystkie koszty jego przewozu.

§ 37.

1. Pracownikowi przyznaje się w gminach miejskich na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) do drugiego, za każdy dojazd lub odjazd ryczałt w wysokości 25 zł.

2. W przypadkach, gdy podróż służbową odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

3. O ile odległość od gmachu urzędu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej wynosi więcej niż 4 km, można stosować przepis § 34.

4. Ryczałt nie należy się, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

§ 38.

1. Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 4 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży ani diety.

2. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego (§ 36 ust. 2) koszty przewozu zwraca się bez względu na odległość.

§ 39.

Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się faktycznie poniesione koszty przejazdu, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu wynosi więcej niż 4 km. Do przewozu bagażu służbowego stosuje się odpowiednio § 38 ust. 2.

Rozdział 3.

Ryczałt za przeniesienie, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 40.

W razie przeniesienia pracowników z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem: samotnemu — 50%, a utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia.

§ 41.

1. Za podstawę obliczenia ryczałtu określonego w § 40 służy uposażenie za miesiąc, w którym nastąpiło zgłoszenie się do służby w nowym miejscu służbowym.

2. W razie przeniesienia połączonego z awansem za podstawę obliczenia ryczałtu bierze się nowe, wyższe uposażenie tylko w tym przypadku, gdy zgłoszenie się na nowym miejscu służbowym nastąpiło w miesiącu, w którym zgodnie z § 17 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników p. p. „P. P. T. i T." (Dz. Urz. Nr 2, poz. 7) przeniesiony pracownik nabył już prawo do otrzymania wyższego uposażenia wskutek awansu.

§ 42.

Ryczałt za przeniesienie nie należy się w przypadkach przeniesienia, nie mogącego wywołać potrzeby przesiedlenia się, jako to: przeniesienia pracownika lub całego urzędu do miejscowości, w której pracownik dotychczas mieszkał i skąd dojeżdżał do miejsca służbowego.

§ 43.

1. Przeniesionemu zwraca się ponadto koszty przewozu urządzenia domowego kolejowymi pociągami towarowymi lub statkami towarowymi albo samochodami używanymi w komunikacji państwowej lub pozostającymi pod zarządem Państwa.

2. Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nie może nastąpić przewóz w sposób określony w ust. 1 zwraca się koszty przewozu dokonane innymi środkami komunikacji, jednak samotnemu — tylko urządzenia pokoju, a utrzymującemu rodzinę — tylko urządzenia pokoju i kuchni. Zwrot kosztów przewiezienia reszty urządzenia domowego następuje według zasad określonych w ustępie poprzedzającym.

3. Przepisy §§ 25, 26, 28 ust. 2, 40 i 42 stosuje się odpowiednio.

§ 44.

W razie przeniesienia na własną prośbę nie służą żadne należności, mogą jednak one być przyznane w całości lub części według uznania Ministra Poczt i Telegrafów.

Rozdział 4.

Wypłata należności.

§ 45.

1. Wypłata należności z tytułu podróży służbowych, delegacji i przeniesienia następuje na podstawie rachunku. W rachunku należy określić do... żądane należności i uzasadnić każdą jego ... przez szczegółowe przytoczenie okoliczności ...wiających wydatek oraz dołączyć ...umenty dotyczące sum wydatkowa... kupon uprawniający do zajęcia ...sypialnym lub w samolocie, list ...cy przewozu urządzenia do-

2. Jeżeli użycie droższego środka komunikacji lub przejazdu droższą klasą zależy od zezwolenia władzy zarządzającej podróż (§§ 29 ust. 2, 30 ust. 1, 32), zezwolenie to powinno być potwierdzone na rachunku kosztów lub w dołączonym do niego dokumencie.

3. O ile uzyskanie dokumentu, dotyczącego wydatku na kwotę nie przekraczającą 100 zł natrafia na znaczne trudności, wydatek ten można uznać i bez dołączenia dokumentu, usprawiedliwiającego wydatek. W tym wypadku pracownik dołącza do rachunku własnoręczne oświadczenie o dokonaniu wydatku i o powodach uzasadniających trudność uzyskania rachunku.

§ 46.

W razie wątpliwości co do prawdziwości lub ścisłości okoliczności, przytoczonych w samym rachunku lub załącznikach, należy celem usunięcia tych wątpliwości przeprowadzić stosowne dochodzenie.

§ 47.

Wypłata diet i kosztów przejazdu członków rodziny przeniesionego następuje dopiero po udowodnieniu, że członkowie rodziny rzeczywiście przybyli do nowego miejsca służbowego.

§ 48.

1. Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałej delegacji i przeniesień powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego.

2. Rachunki delegacji trwających dłużej niż 30 dni należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy z dołu w ciągu pierwszych 8 dni następującego miesiąca kalendarzowego.

3. Koszty wspólnej podróży kołowej podaje w rachunku osoba, której służą wyższe diety.

4. Rachunki kosztów podróży służbowej, delegacji i przeniesienia powinny być przedstawiane według wzoru, który stanowi załącznik Nr 1 niniejszego rozporządzenia; odbywający podróż służbową powinien nadto wypełnić i dołączyć do rachunku dziennik podróży służbowej (załączniki 2 rozporządzenia).

§ 49.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacji.

§ 50.

1. W przypadku podróży służbowej lub delegacji diety i zwrot kosztów podróży powinna wypłacać

ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację.

2. W przypadku przeniesień wszelkie należności z tego tytułu wypłaca ten urząd, do którego pracownik został przeniesiony. Jednak zaliczka na powyższe koszty przeniesiony może uzyskać z urzędu, z którego został przeniesiony.

§ 51.

1. Pracownikom, udającym się w podróż służbową, służy prawo do zaliczki nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu i należnych diet.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do należności z tytułu delegacji i przeniesienia oraz często powtarzających się komisji miejscowych.

3. Władza zarządzająca podróż służbową kilku osób, które mają odbywać ją razem i w tym samym celu, może wydać zaliczkę do rąk jednej z tych osób. W tym przypadku pracownik odbierający zaliczkę odpowiada za prawidłowe jej zużycie i on jest obowiązany przedstawić rachunek.

§ 52.

W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, Minister Poczt i Telegrafów może przyznać zamiast kosztów przejazdu i diet, ryczałt płatny z góry wraz z uposażeniem.

DZIAŁ III.

Należności w razie pełnienia czynności służbowych poza granicami kraju.

§ 53.

W razie pełnienia przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" czynności służbowych poza granicami Państwa, będą przyznawane i wypłacane pracownikom należności według zasad, odnoszących się do funkcjonariuszów państwowych, przy czym do ustalenia należności przysługujących według grup uposażenia, grupy w przedsiębiorstwie państwowym „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" odpowiadać będą następującym grupom dla funkcjonariuszów państwowych:

Grupa uposażenia	
w P.P.T.T.	w państw. sł. cyw.
1	IV
2	V
3	VI
4	VII
5	VII
6	VIII
7	IX
8	X
9	X
10	XI
11	XII

DZIAŁ IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 54.

Minister Poczt i Telegrafów dokona w miarę poprawy sytuacji gospodarczej w kraju obniżenia w drodze zarządzenia wysokości diet (§ 16), kosztów przejazdu do i z dworca (§ 37) oraz kosztów podróży odbytej pieszo (§ 35), zgodnie ze zmianami dokonywanymi przez Ministra Skarbu w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12. 9. 45 r. o należnościach służbowych obowiązujących funkcjonariuszów państwowych (Dz. Ust. Nr 41, poz. 228).

§ 55.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 8 października 1945 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 28 lipca 1936 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesień na nowe miejsce służbowe pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. Ust. Nr 17, poz. 41) w brzmieniu zarządzenia z dnia 14 czerwca 1945 r. (Dz. Urz. Nr 2, poz. 19).

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów

(—) Inż. T. Kapeliński

ZARZĄDZENIA:

Poz. 42

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1945 r. o przeniesieniu siedziby Głównej Składnicy Materiałów Teletechnicznych z Łodzi do Warszawy.

Z dniem 1 grudnia 1945 roku zarządzam przeniesienie Głównej Składnicy Materiałów Teletechnicznych z Łodzi do Warszawy.

Biuro i Magazyny Głównej Składnicy Materiałów Teletechnicznych mieścić się będą przy ul. Ratuszowej 11.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów

(—) Inż. T. Kapeliński

Poz. 43

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 8 listopada 1945 r. o zmianie niektórych postanowień przepisów gospodarczych, wydanych jako tom 3 działu administracyjnego (A. 3 — Dz. Urz. M. P. i T. Nr 16, poz. 21 z 1939 r.)

§ 1.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 254) o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 92) wprowadza się w przepisach gospodarczych tom A. 3 następujące zmiany:

1. § 250, ust. 4 otrzymuje brzmienie „Dozwolona wysokość jednorazowego wydatku przy zakupie bezpośrednim za zwykłym rachunkiem wynosi: zł 20.000 — dla Ministerstwa Poczt i Telegrafów; zł 6.000 — dla dyrekcyj okręgów poczt i telegrafów, Państwowego Instytutu Telekomunikacyjnego, Ośrodka Szkolnictwa Pocztowo-Telekomunikacyjnego, państwowych gimnazjów i liceów telekomunikacyjnych; zł 4.000 — dla Izby Kontroli Rachunkowej Poczty i Telekomunikacji oraz Zakładu Techniki Pocztowej; zł 3.000 — dla urzędów pozaklasowych, pocztowych urzędów przewozowych, Głównej Składnicy Materiałów Pocztowych, Głównej Składnicy Materiałów Teletechnicznych, Muzeum Poczty i Telekomunikacji i zł 1.000 — dla pozostałych jednostek organizacyjnych".

2. § 250, ust. 5 otrzymuje brzmienie „Przy budowie lub naprawie już istniejącej trasy teletechnicznej może dyrekcja okręgu poczt i telegrafów upoważnić kierownictwo robót do zakupu bezpośrednio za zwykłym rachunkiem do wysokości zł 4.000 — o ile zajdzie potrzeba niezwłocznego nabycia niezbędnych narzędzi lub materiałów".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z **Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów**
(—) Mgr R. Pallasch
Podsekretarz Stanu

Poz. 44

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 listopada 1945 r. o wznowieniu czynności obrotu oszczędnościowego P. K. O. w urzędach i agencjach p.-t.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 481 z 1933 r.) i § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 545) oraz na podstawie umowy z dnia 19 kwietnia 1945, zawartej między państwowym przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" a Pocztową Kasą Oszczędności — zarządzam co następuje:

§ 1. Wznawia się w urzędach i agencjach p.-t. jako zbiornicach P. K. O. czynności obrotu oszczędnościowego P. K. O.

§ 2. Szczegółowe postępowanie w zakresie wykonywania tego obrotu zawarte jest w instrukcji o obrocie oszczędnościowym dla urzędów i agencyj poczt.-telekom. jako zbiornic P. K. O., którą równocześnie wyda i roześle placówkom p.-t. Pocztowa Kasa Oszczędności za pośrednictwem właściwych dyrekcji o. p. i t.

§ 3. Urzędy i agencje p.-t. nie są uprawnione do przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat z książeczek oszczędnościowych P. K. O., wydanych przed 1 września 1939 r.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1945 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy i zarządzenia, wydane przed 1 września 1939 r. dla urzędów i agencyj p.-t. jako zbiornic P. K. O., a w szczególności instrukcja o obrocie oszczędnościowym i czekowym, zatwierdzona zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 5 maja 1928 r. L. 4325/IV.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów
(—) inż. T. Kapeliński.

Poz. 45

Zmiana instrukcji o obrocie czekowym dla urzędów i agencyj p.-t. jako zbiornic PKO.

1. Na wniosek Pocztowej Kasy Oszczędności zmienia się instrukcję o obrocie czekowym dla urzędów i agencyj poczt. telek. jako zbiornic PKO, zatwierdzoną zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22 czerwca 1945 r. Nr PRP 30 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 2, poz. 22), w sposób podany w załączniku do niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1945 r.

Nr PRP 31 z dnia 19 października 1945 r.

Poz. 46

Wymiana korespondencji z osobami wywiezionymi do Niemiec, przebywającymi w brytyjskiej strefie okupacyjnej.

W wyniku osiągniętego porozumienia z brytyjskim Zarządem Pocztowym dopuszczona zostaje, pod niżej podanymi warunkami, wymiana korespondencji z osobami wywiezionymi do Niemiec, przebywającymi w brytyjskiej strefie okupacyjnej.

Warunki te są następujące:

1. Korespondencję do osób wywiezionych do Niemiec, przebywających w brytyjskiej strefie okupacyjnej, mogą wysyłać tylko te osoby, które otrzymały stamtąd od swych krewnych lub bliskich listy oznaczone następującym czerwonym napisem w języku angielskim umieszczonym w prostokącie lub kole:

Displaced
Persons
Mail
Paid.

2. Wolno wysyłać najwyżej dwa listy na miesiąc, każdy nieprzekraczający jednej strony (nie kartki!) pisma.

3. Adres odbiorcy ma być dokładnie przepisany z otrzymanego od osoby wywiezionej listu; będzie on ułożony według następującego wzoru:

Imię i nazwisko wywiezionego
Numer obozu
Numer wywiezionego — ośrodek zgrupowania
800 (jednostka kontrolna)
B. A. O. R., via Great Britain.

4. Nadawca ma podać swój dokładny adres.

5. Listy mają być opłacone znaczkami według taryfy dla listów w obrocie zagranicznym.

Niezastosowanie się do powyższych warunków może spowodować, iż list nie będzie doręczony adresatowi.

Powyższe ma każdy urząd (agencja) pocztowy podać za pomocą odpowiednich wywieszek publiczności do wiadomości z wyjaśnieniem, iż każdej osobie wywiezionej do Niemiec, a będącej obecnie na terenie brytyjskiej strefy okupacyjnej wolno napisać w miesiącu również najwyżej dwa listy o jednej stronie pisma każdy.

Podkreśla się, że w dalszym ciągu niedopuszczona jest korespondencja z osobami wywiezionymi do Niemiec, a przebywającymi w radzieckiej, amerykańskiej i francuskiej strefie okupacyjnej.

Korespondencję dla osób wywiezionych, przebywających w brytyjskiej strefie okupacyjnej Niemiec, należy kierować do urzędu wymiany Gdańsk 3. Urząd ten sporządza z niej osobne wiązanki, opatrzone napisem „Correspondence for Displaced Persons in Germany" i przesyła je w odsyłce dla Londynu. W razie dostatecznej ilości korespondencji sporządza urząd Gdańsk 3 osobne worki dla Londynu z dodaniem na ich chorągiewkach wyżej podanego napisu.

Niedoręczalną korespondencję od osób wywiezionych należy zwracać również do urzędu Gdańsk 3 z podaniem powodu zwrotu; korespondencję tę przesyła ten urząd w wiązankach jak wyżej.

Listy nadchodzące od osób wywiezionych nie będą zaopatrzone znaczkami pocztowymi, będą one bowiem opłacone gotówką, jak to wynika z treści umieszczonego na nich (p. 1) napisu; nie należy więc pobierać od nich żadnych dopłat.

Nr PZ. 210 z listopada 1945 r.

OKÓLNIKI:

Międzynarodowe kupony na odpowiedź.

Nadeszłe z zagranicy międzynarodowe kupony na odpowiedź winny urzędy na żądanie klienta wymienić na polskie znaczki pocztowe, wartości odpowiadającej opłacie taryfowej za list zwykły do zagranicy. Aż do odwołania nie podlegają wymianie kupony wydane przez b. Zarządy niemiecki i japoński.

Przyjęte kupony przedstawiają urzędy Dyrekcjom Okr. P. i T. przy rachunku miesięcznym, w myśl obowiązujących przepisów.

Sprzedaży kuponów polskich urzędy narazie nie prowadzą.

PZ 213 z dnia 24. 9. 1945 r.

Uruchomienie nowych Oddziałów P. K. O.

1. Z dniem 1 września 1945 r. uruchomiony został Oddział P. K. O. w Bydgoszczy, oznaczony numerem okręgowym VI. Oddział ten prowadzi konta czekowe począwszy od Nr VI — 1.

Zasięg terytorialny Oddziału P. K. O. w Bydgoszczy obejmuje te placówki p.-t. Dyrekcji Okręgu P. i T. w Gdańsku, które znajdują się na terenie województwa pomorskiego, oraz placówki p.-t. Dyrekcji Okręgu P. i T. w Szczecinie do czasu uruchomienia Oddziału P. K. O. w tej miejscowości.

W związku z uruchomieniem Oddziału P. K. O. w Bydgoszczy zasięg terytorialny Oddziału P. K. O. w Gdyni obejmuje pozostałe placówki p.-t.

Dyrekcji Okręgu P. i T. w Gdańsku, tj. znajdujące się na terenie województwa gdańskiego, oraz wszystkie placówki Dyrekcji Okręgu P. i T. w Olsztynie.

2. Z dniem 1 listopada 1945 r. uruchomiony zostaje Oddział P. K. O. w Lublinie, oznaczony numerem okręgowym II. Oddział ten będzie prowadził konta czekowe począwszy od Nr II — 1.

Zasięg terytorialny Oddziału P. K. O. w Lublinie obejmuje placówki p.-t. podległe Dyrekcji Okręgu P. i T. w Lublinie, które w związku z tym wyłącza się z zasięgu Oddziału P. K. O. w Warszawie.

3. Z dniem 1 listopada 1945 r. uruchomiony zostaje Oddział P. K. O. w Szczecinie, oznaczony numerem okręgowym X. Oddział ten będzie prowadził konta czekowe począwszy od Nr X — 1.

Zasięg terytorialny Oddziału P. K. O. w Szczecinie obejmuje placówki p.-t. podległe Dyrekcji Okręgu P. i T. w Szczecinie, które w związku z tym wyłącza się z zasięgu Oddziału P. K. O. w Bydgoszczy.

4. Z dniem 20 listopada 1945 r. uruchomiony zostaje Oddział P. K. O. we Wrocławiu, oznaczony numerem okręgowym VIII. Oddział ten będzie prowadził konta czekowe począwszy od Nr VIII—1.

Zasięg terytorialny Oddziału P. K. O. we Wrocławiu obejmuje placówki p.-t. podległe Dyrekcji O. P. i T. we Wrocławiu, które w związku z tym wyłącza się z zasięgu Oddziału P. K. O. w Katowicach.

5. Zarządzenie Ministerstwa P. i T. Nr PRP 30 z dnia 22 czerwca 1945 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 2, poz. 22) w punkcie 2 należy odpowiednio uzupełnić.

Nr PRP 30 z dnia 7 listopada 1945 r.

Adresowanie przesyłek listowych do Z. S. R. R.

Zarząd Pocztowy Z. S. R. R. komunikuje, iż jego urzędy pocztowe mają trudności w przesyłaniu i doręczaniu przesyłek listowych pochodzących z Polski, gdy adres tych przesyłek wypisany jest w języku polskim.

Na życzenie Zarządu Z. S. R. R. należy zalecać publiczności, aby przesyłki listowe przeznaczone do Z. S. R. R. adresowane były w języku rosyjskim, francuskim lub angielskim, co znacznie przyspieszy ich doręczenie. W przypadku, gdy przesyłka adresowana będzie w języku rosyjskim (cyrylicą), dla ułatwienia kierowania tych przesyłek na terytorium Polski nazwa urzędu przeznaczenia ma być podana również w języku polskim.

Nr PZ 110 z dnia ?? listopada 1945 r.

KOMUNIKATY:

Nalepki „Na pomoc dziecku"

1. Celem poparcia akcji wszczętej przez Ministerstwo Zdrowia pod hasłem „Wszyscy na pomoc dziecku" Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwala na sprzedaż przez wszystkie placówki przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" specjalnie wydanych propagandowych nalepek (etykietek).

2. Nalepka posiada wymiary 5×7 cm. Na czerwonym tle zamieszczone są napisy „Wszyscy na pomoc dziecku" oraz „Tydzień dziecka" i „1945 — 2 złote". W prostokącie wewnętrznym, obramowanym czarną obwódką na białym tle, zamieszczony jest rysunek dziecka.

3. Z uwagi na cel akcji zaleca się rozpowszechnianie tych etykietek; sprzedaży dokonywać mogą również doręczyciele przesyłek listowych i telegramów. Funkcjonariuszom pocztowym, zatrudnionym przy sprzedaży, przyznaje się 15% ceny sprzedażnej, tzn. 30 gr od jednej nalepki. Należy wszakże wystrzegać się zbytniej natarczywości, a tym bardziej przymusu.

4. Nalepki, w ogólnej ilości pół miliona sztuk, zostaną rozesłane przez Główną Składnicę Materiałów Pocztowych Składnicom Okręgowym, które ze swej strony obdzielą placówki p.-t. za pośrednictwem pocztowych urzędów obwodowych.

5. Nalepki te wolno umieszczać na przesyłkach listowych obrotu krajowego — w lewej części po stronie adresowej lub po stronie nieadresowej oraz obrotu zagranicznego — po stronie nieadresowej.

6. Nalepek nie wolno kasować odciskiem datownika.

7. Kwoty uzyskane ze sprzedaży należy po potrąceniu prowizji i kosztów przesyłki z końcem miesiąca przekazywać blankietem P. K. O. na konto Ministerstwa Zdrowia, Instytut Lekarski Nauk. Wydawniczy z P. K. O. Nr 654, z zaznaczeniem tytułu wpłaty.

8. Okres sprzedaży ustala się do 31 grudnia 1945 r.

9. Po zakończeniu tego okresu Dyrekcje przedstawią Ministerstwu sprawozdanie o wynikach sprzedaży.

PK 165, 18 października 1945 r.

Zmiany konwencji Światowego Związku Pocztowego (Kair — 1934).

W związku z uchwałami zapadłymi na Kongresie Światowego Związku Pocztowego w Buenos Aires w 1939 r., które weszły w życie z dniem 1-go lipca 1940 r., podaje się do wiadomości ważniejsze zmiany w zagranicznym obrocie listowym:

1. Wprowadzono nowy rodzaj przesyłek listowych pod nazwą „fonopost", tj. przesyłki zawierające płytki fonograficzne z nietłukącej się masy.

z nagraną na nich korespondencją. Waga tych przesyłek ograniczona jest do 60 gramów. Długość, szerokość i grubość dodane razem mogą wynosić 60 cm, przy czym największy wymiar nie może przekraczać 26 cm. Płytki należy umieszczać w mocnych kopertach niezamkniętych. Przesyłki te winny posiadać wyraźny napis „Fonopost". Na stronie adresowej dozwolone jest, wydrukowane w jednym lub kilku językach, objaśnienie sposobu odtwarzania dźwiękowego treści płytki. Przesyłki te mogą zawierać odpowiednie zabezpieczone igiełki do odtwarzania treści płytki. Przesyłki listowe „fonopost" dopuszcza się na razie w kierunku z zagranicy do Polski.

2. Druki dla ociemniałych nie mogą, podobnie jak papiery handlowe, druki zwykłe i próbki towarów, zawierać notatek ani też dokumentów o charakterze korespondencji bieżącej i osobistej, jak również znaczków pocztowych lub papierów przedstawiających wartość.

3. Niedostatecznie opłacone przesyłki polecone podlegają dopłacie w wysokości pojedynczej brakującej opłaty.

4. Zwierzęta żywe, które byłyby stwierdzone w przesyłce wbrew zakazowi przewozu, traktowane są według przepisów wewnętrznych Zarządów, a nie jak dotychczas — zwracane do kraju pochodzenia. Pasożyty i owady szkodliwe, wymieniane między instytucjami publicznymi, nie podlegają zakazowi przewozu w przesyłkach listowych.

5. Żądanie informacji w sprawie przesyłki listowej zostało przyrównane do normalnej reklamacji. Jeżeli chodzi o kilką przesyłek wysłanych równocześnie do jednego adresata przez tego samego nadawcę, pobiera się opłatę za reklamację lub żądanie informacji tylko raz, a nie jak dotychczas oddzielnie od każdej przesyłki.

6. Skrócono termin dla żądania kwoty odszkodowania od Zarządu, ponoszącego odpowiedzialność za zaginięcie przesyłki z 2-ch lat do 1 roku.

7. Przyjęto zasadę wolności tranzytu pakiecików na terytorium całego Związku (z wyjątkiem Rosji Sowieckiej).

8. Należy zalecać publiczności, by oznaczała listy większych rozmiarów uwagą „Lettre", a to w celu unikania mylnego traktowania tych przesyłek przez pracowników jako druków.

9. Nieumieszczanie nalepki celnej na drukach oraz przesyłkach, zawierających surowice i szczepionki, nie może stanowić powodu do zwrotu przesyłek tych do kraju nadania.

10. Dopuszcza się za taryfą dla kartek pocztowych złożone kartki papieru (a nie kartonu), sklejone ściśle wewnętrznymi płaszczyznami dla większego usztywnienia przesyłki. Poza tym kartki takie muszą odpowiadać ogólnym warunkom ustalonym dla kartek pocztowych. Omawiany rodzaj przesyłek został wprowadzony na żądanie sfer kupieckich, odczuwających potrzebę pisania kartek na maszynie przez kalkę i zachowania kopii.

11. Kartki pocztowe, na których umieszczono znaczki pocztowe na odwrocie zamiast na stronie adresowej, traktowane są jako nieopłacone kartki lub druki, jeżeli przesyłka podpada pod jedną z tych kategorii, a nie jak dotychczas jako nieofrankowany list.

12. Na przesyłkach z ubiegłej daty, wysyłanych jako papiery handlowe, mogą figurować na równi ze skasowanymi znaczkami odciski maszyny do frankowania.

Dopuszczono za opłatą dla papierów handlowych wszelkie przesyłki, choćby nawet posiadały cechy korespondencji osobistej lub bieżącej, wymieniane między uczniami szkół, pod warunkiem, że przesyłki te będą wysyłane za pośrednictwem kierowników zainteresowanych uczelni. (W danym przypadku chodzi praktycznie o ułatwienie korespondencji międzyszkolnej w formie wypracowań uczniowskich.)

13. Wszelkie odbitki i reprodukcje, wytworzone w sposób mechaniczny na papierze, pergaminie lub tekturze, uważa się za druki bez względu na ich treść.

14. Zezwala się na umieszczenie przez księgarzy i biblioteki pewnych wskazówek co do ceny, ilości egzemplarzy itp. na drukach zawierających ofertę.

15. Dopuszczono za taryfą dla druków zawiadomienia o zmianie adresu, zezwalając przy tym na umieszczenie na nich nowego adresu wysyłającego, daty, od której zmiana następuje, albo jeszcze umieszczenie starego adresu i daty, od której zmiana miała miejsce.

16. Zniesiono możność naklejania winiet, nalepek itp. na drukach w formie kartek, a to celem zapobiegania możliwemu ukrywaniu korespondencji bieżącej lub osobistej.

17. Dopuszczono za taryfą dla druków dla ociemniałych klisze ze znakami pisma dla ociemniałych (cekografii), służące do wyrobu wymienionych druków.

Powyższe stosuje się również do płyt fonograficznych, przeznaczonych wyłącznie na użytek ociemniałych, pod warunkiem, że przesyłki te będą nadawane przez instytut dla ociemniałych oficjalnie uznany lub adresowane do takiego instytutu.

18. Dozwolone przy próbkach towarów napisy można umieszczać również bezpośrednio na próbce lub na dołączonej kartce.

Zezwala się poza tym na umieszczenie na przesyłce również krótkiej wskazówki co do przedmiotu i dostawy towaru, właściwego odbiorcy próbki oraz pozycji wpisu przesyłki.

19. Zezwolono na wysyłanie próbek z zawartością produktów przemysłowych lub roślinnych w opakowaniu hermetycznie zamkniętym przez fabryki lub stacje badania kraju pochodzenia przesyłki (sprawa ta interesuje Izby Rolnicze, zabiegające o wysyłanie w opakowaniu hermetycznym nasion).

20. Dopuszczono za taryfę dla próbek wycięte, pojedyncze szablony, podczas gdy szablony niewycięte są nadal zaliczane do druków.

21. Ustanowiono obowiązek umieszczania nazwiska i adresu nadawcy, literami łacińskimi, na przesyłkach za zwrotnym poświadczeniem odbioru. Wagi formularza zwrotnego poświadczenia odbioru nie wlicza się do wagi przesyłki w chwili jej taryfikowania.

PZ 200 z dnia 27 października 1945 r.

Nowe wydanie ordynacji pocztowej.

Urzędy pocztowe otrzymają w najbliższym czasie do użytku służbowego tom przepisów służbowych II, P. 3, zawierający ordynację pocztową oraz przepisy wykonawcze.

Nowe wydanie ordynacji pocztowej jest przedrukiem ordynacji z.r. 1931 z uwzględnieniem jednakże wszystkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych do dnia 31 sierpnia 1939 r. Postanowienia obecnie nieaktualne zostały zaznaczone przez ujęcie ich w nawiasy, jak np. § 57, ust. 3.

W przepisach wykonawczych natomiast, zamieszczonych pod tekstem ordynacji, nie tylko uwzględniono zmiany, przeprowadzone w okresie przed 1. IX. 1939 r., lecz dokonano w nich całego szeregu poprawek i uzupełnień, skreślając bądź zmieniając postanowienia, które już w okresie przedwojennym lub też obecnie przestały być aktualne.

Wskutek zmiany warunków w okresie powojennym oraz z powodu nieuruchomienia jeszcze dotychczas wszystkich działów służby pocztowej, nie wszystkie przepisy, zawarte w nowo wydanym tomie, będą mogły być w praktyce ściśle stosowane. Urzędy pocztowe, wykonywując służbę eksploatacyjną, winny mieć powyższe na uwadze i za znajamiać się dokładnie z wszelkimi wyjaśnieniami i zarządzeniami, wydawanymi przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów oraz przełożone Dyrekcje Okręgów P. i T.

Nr PK 112 z dnia 9 listopada 1945 r.

Legitymacje unieważnione.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyr. Okr. P. i Tel.	Nr legitymacji	Nazwisko i imię funkcjonariusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe lub zamieszkania
Kraków	19	Konieczny Józef	pocztylion	u. p.-t. Kraków 1
„	211/1	Ściborowska Wanda	kontroler	„ „ „
„	1485	Sęk Izydor	pocztylion	„ „ „
„	367/1	Krzyworzeka Stanisł.	pocztylion	u. p.-t. Kraków 2
„	274/2	Herting Julia	żona st. ekspedienta	„ „ „
„	504/2	Włudarska Genowefa	żona kier. Oddziału	Dyrekcja
„	587	Skalski Józef	p. o. Nacz. Urzędu	Rejonowy Urząd Telef. Telegr.
„	36 leg. insp.	„ „	p. o. Nacz. Urzędu	„ „

Osoby legitymujące się unieważnionymi dokumentami należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Miesięcznik „L'Union Postale"

Zawiadamia się, że prenumerata miesięcznika „L'Union Postale", wydawanego przez Biuro Światowego Związku Pocztowego w Bernie w czterech językach (francuskim, niemieckim, angielskim i hiszpańskim), wynosić będzie w 1946 r. dla pracowników pocztowych 1.75 franków złotych, tj. 60 zł półrocznie. Zamówienia przyjmuje Ministerstwo Poczt i Telegrafów do 1. I. 1946 r. (Wydział Pocztowo-Zagraniczny).

Jednocześnie Biuro wymienione zwraca się do ogółu pracowników pocztowych o nadesłanie ciekawszych artykułów z dziedziny poczty. Ze względu na wysoki poziom pisma w grę wchodzą raczej tylko artykuły, ujmujące całokształt pewnego zagadnienia, np. eksploatację poczty w pewnym okresie czasu, rozwój komunikacji pocztowej, budowa nowego urzędu pocztowego i ewent. nowych urządzeń, projektowane nowe usługi lub proponowane ulepszenia służby (zwłaszcza w obrocie zagranicznym) itp.

Ze względu na konieczność tłumaczenia artykułów na język francuski, artykuły winny być nadesłane do Ministerstwa P. i T., które zastrzega sobie prawo odrzucenia artykułu, zamieszczenia go ewentualnie w krajowej prasie fachowej i ewent. wykorzystania nadesłanych uwag dla dobra służby.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, ul. Ratuszowa 11 p. 113.
Wpłaty za Dziennik Urzędowy należy uskuteczniać na konto czekowe P. K. O. Nr I-3000.
Cena numeru 15 złotych.

Czcionkami Drukarni św. Wojciecha pod Zarządem Państwowym w Poznaniu.